

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 3437/2020

02.09.2020. године

Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Гордане Комненић, Јасминке Станојевић, Божицара Вујичића и Бисерке Живановић, чланова већа, у поступку предлагача АА из с. ..., чији је пуномоћник Драган Давитков, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Врању Ржг 138/20 од 11.05.2020. године, у седници већа одржаној дана 02.09.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Врању Ржг 138/20 од 11.05.2020. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија предлагача изјављена против решења Вишег суда у Врању Ржг 138/20 од 11.05.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Врању Р4и 1384/19 од 25.02.2020. године, одбачен је приговор ради убрзавања поступка у предмету Основног суда у Врању И бр. 1874/17 поднет од стране предлагача АА из с. ..., преко пуномоћника Драгана Давиткова, адвоката из

Решењем Вишег суда у Врању Ржг 138/20 од 11.05.2020. године, одбијена је као неоснована жалба пуномоћника предлагача АА из с. ..., адвоката Драгана Давиткова из ... и потврђено је решење Основног суда у Врању Р4и 1384/19 од 25.02.2020. године.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, предлагач је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права, а предложила је да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. Закона о парничном поступку.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Наиме, према члану 7. став 3. Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, бр. 40/2015) у поступку одлучивања о приговору усмена расправа се не одржава, а на остала питања сходно се примењује закон којим се уређује ванпарнични поступак.

Законом о ванпарничном поступку („Службени гласник СРС“, бр. 25/82, 48/88, „Службени гласник РС“, бр. 46/95, 18/2005, 85/2012, 45/2013, 55/2014, 6/2015, 106/2015) чланом 27. ставом 2. прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није другачије одређено.

У овом случају не ради се о имовинскоправном спору, већ о поступку за утврђивање повреде права на суђење у разумном року, па како одредбама Закона о парничном поступку није прописана могућност изјављивања ревизије против правоснажног решења донетог у поступку по приговору ради убрзања поступка и утврђивања повреде права на суђење у разумном року, то ни ревизија није дозвољена.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије (члан 404. ЗПП), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији предлагача, као изузетно дозвољеној ревизији, с обзиром на то да у овој врсти поступка, према члану 27. Закона о ванпарничном поступку ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, одлучено је као у изреци, применом члана 413. ЗПП.

Председник већа - судија
Весна Поповић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић